

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۲۰ اپریل ۲۰۲۱

گرانفروشی طالب؟!

دوشنبه- ۳۰ حمل ۱۴۰۰ - کابل: در دنیایی که سرمایه و فرهنگ آن به وجود آورده و تقریباً همه چیز را قابل خرید و فروش ساخته است، افراد، نیروهای سیاسی و دولت ها، می باید در کنار پیش برد وظایف عادی و روزمره شان، چگونگی هنر خرید و فروش را به همان منطق سوداگر دوره گرد که "ارزان بخر و گران بفروش" یاد بگیرند و رنه بارها دیده شده است، که یک فرد و یا یک نیرو وحتا یک دولت با تمام اعتبار و موقعیت های ممتازی که داشته اند، در بازار خرید و فروش به قیمت پیشنهادی "کهنه زری کو" به فروش رفته اند. شاید بتوان بارز ترین مثال آن را در معامله ای که مثلث خبیث "عبدالله، قانونی و فهیم" در جریان کنفرانس بن انجام دادند، مشخص کرد. چه آنها در آن زمان علی رغم آن که در همان موقعیت امریکا به جز چند جاسوس تکنوکرات از قماش "خلیلزاد، کرزی، غنی، جلیلی و احدی" و چند تن دیگر که هیچ نقشی در موازنه قدرت در افغانستان نداشتند و در عمل با دست پروردگان خود یعنی طالب و "گلبدین" زنجیر به زنجیر شده بودند، تقریباً سر را بر "نیزه بیگسی" تکیه داده بود؛ خود و حاکمیت حزبی شان را چنان ارزان فروختند که حتا کسی تصورش را هم نمی کرد.

وقتی به اوضاع امروز و چانه زنی های طالب نظر می اندازیم، می بینیم که آنها از ارزان فروشی رقباء درس عبرت گرفته، علی رغم بد نامی ها و پشتاره های سنگین جنایت، کشتار و نقض حقوق بشر، با هرگامی که بر می دارند تا چیزی به دست نیاورند، اساساً پای شان را از زمین بر نمی دارند. از جمله می توان به مذاکرات به اصطلاح صلح ترکیه اشاره نمود.

بادر نظر داشت این که امپریالیسم امریکا، اتحادیه اروپا، ملل متحد و حتا حامیان طالب به خصوص قطر و پاکستان حد اقل در ظاهر امر همه به یک آواز از مذاکرات صلح یاد می نمایند و آگاهانه به اهمیت آن غلو می نمایند و طالب این را می داند که حامیانش در صورتی که امریکا به آنها دندان نشان دهد، عقب نشینی نموده طالب را در میدان تنها خواهند گذاشت، مگر با مثابه فروشندگان خبره و مسلکی، با درک نیاز طرف مقابل و علاقه مفرط آن ها به ختم معامله، از یک سو اعلام می دارد "تا زمانی که در تعیین زمان خروج نیروهای خارجی تغییری به وجود نیاید آنها در هیچ نوع مذاکرات صلحی شرکت نخواهند ورزید" و از طرف دیگر، با تذکر این نکته که "ا هنوز درباب شرکت و یا عدم شرکت در کنفرانس ترکیه تصمیم نگرفته اند"، درب مذاکره و خرید و فروش را باز گذاشته، می خواهند در ازای شرکت شان چیز و یا چیز هائی به دست آورند.

تا جائی که دیده می شود آنها می دانند که در صورت عدم شرکت، "غنی احمدزی" برنده میدان خواهد شد، از این رو تمام این "چنه زدن ها" و "ناز و نخره ها" فقط به منظور فروش خوبتر و گرانتر خودشان می باشد. احتمالاً در مقطع کنونی آنها از امریکا و بقیه شرکایش بخواهند، که در ازای شرکت آنها در کنفرانس ترکیه نخست می باید ۷۰۰۰ زندانی شان آزاد گردد و نام رهبران شان از لیست سیاه ملل متحد بیرون کشیده شود.

با این پیشنهاد و تطبیق آن قبل از انعقاد پیمان صلح و آتش بس، باز دولت دست نشانده را در موقعیت ضعیف تری قرار خواهد داد. یعنی اگر پیشنهاد را بپذیرد، در عمل ضمن آن که بار دیگر با عبور از خط سرخش، به تقویت نیروی نظامی طالب کمک خواهد نمود، هرگاه نپذیرد که نا محتمل به نظر می رسد، باردیگر دولت دست نشانده را با اشغالگران امریکائی زنجیر به زنجیر خواهد کرد.

هموطنان گرامی!

من باور ندارم که طالب خود بازیگر این میدان باشد، بلکه این بادران و حامیانش است که امریکا و شرکاء را چنین با دم بازی می دهند.

مبارزه علیه امپریالیسم و ارتجاع، جزءلایتجزای مبارزه علیه دولت دست نشانده می باشد!

سرکها ما را می طلبند!